

antydde, at jeg ikke kan antage det for rigtig at lægge hele Forsvaret paa Sjælland. Jeg erindrer endnu tydelig en Udtalelse af en sagkyndig Mand, som sagde, at naar Danmark vilde finde et Middel til at fremskynde sin Deling, saa skulde det lægge hele Forsvaret paa Sjælland. Dette er altsaa i sig Modsatning til det, som nu er blevet gjort gjældende fra Regeringens Side, og som desværre ogsaa er blevet tiltraadt af Flertallet i dette Thing. Med Hensyn til § 2, da er det forekommet mig, at det ikke var værd at gaa ind paa et Normalbudget, som Regeringens Forslag er, idet det vil paabyde, at visse Udgifter skulle være afholdte inden en vis Aarrække, og heller ikke paa Flertallets Forslag, som dog noget mindre smager af et Normalbudget, og som gaar ud paa at optage en bestemt Sum i selve Loven, hvortil man maa gaa med Hensyn til Befærtningsanlægene. Jeg ønsker altsaa, at Finansloven hvert Aar skal have den fulde Raadighed over, hvorvidt der skal gaaes med Hensyn til de Foranstaltninger, som skulle foretages i hvert enkelt Aar. Naar dette Forslag vedtages, saa vil det ogsaa igennem Finansloven kunne paabydes, at de Udgifter, som blive paalagte til Udførelsen af denne Plan, skulle dækkes ved en Indkomstskat. I den Henseende som man altsaa ikke i Strid med det nuværende Flertal; men det forekommer mig i Øvrigt, at Bestemmelsen om en Indkomstskat passer bedre i Finansloven end i en Lov som denne. Jeg vil endnu kun med Hensyn til dette Punkt bemærke, at naar jeg ifjor stemte for denne § 2, saa gjorde jeg dette alene, fordi jeg havde Udsigt til, at Loven ikke vilde komme ud, naar den blev vedtagen. Jeg kjendte ikke noget andet Middel til at forhindre dens Udkommen; derfor stemte jeg derfor, og det følger af sig selv, at, naar denne Paragraf kommer til Afstemning, vil jeg stemme for den, uagtet jeg synes, at det er mindre hensigtsmæssigt, at den staar i en saadan Lov. Jeg stemmer for denne Paragraf, fordi Regeringen har sagt, at Loven ikke kommer ud, naar den bliver vedtagen; thi jeg anser det for skadeligt for vort Lands Bestaaen, at denne Plan fremmes, og jeg er altsaa nødsaget til at bruge ethvert Middel for at forhindre en saa skadelig Foranstaltning. Naar den høitærede Conseilspræsident før udtalte sig saa bestemt imod at paalægge nogen ny Skat for at fremme dette efter hans Mening for vort Lands Bestaaen saa vigtige Werk, saa maa jeg dog tilslutte mig at henlede Opmærksomheden paa, at der er Mangfoldige her i Landet, som tro, at den store Indtægt, vi nu have gennem Lødbestættningen, paa en uforholdsmæssig Maade tynger paa den mindre formuende Del af Skatteydernes Cone, og derfor synes det mig, at det kunde være ganske rigtig at dække disse Udgifter paa en anden Maade end netop ved denne Skat. Jeg ved ikke, om jeg skulde have taget feil, men det forekommer mig, at det ærede Medlem for

Beile Amts 1ste Valgkreds (Sad) rettede nogle indtrængende Ord til Ministeriet om, at et andet Samfundslag skulde tage en større Del i Udgiften til disse Foranstaltninger, naar det særlig drev paa, at de skulde fremskyndes stærkere. I den Henseende kan jeg ganske slutte mig til det ærede Medlem, og naar han dernæst indtrængende anmodede den høitærede Minister om, at han endelig maatte tage denne Tante under Overveielse, saa følger det af sig selv, at jeg ogsaa kan være enig med ham deri. Naar en saadan Udtalelse fremkommer fra en Mand, der stadig støtter Regeringen, saaledes som det ærede Medlem gjør, saa vil den vistnok ogsaa blive tagen under den nøieste Overveielse; men jeg har en Frygt for, at, hvis dette bliver lagt paa Hjerte og taget til Følge, saa at vi faae noget af Udgiften dækket ved en Indkomstskat, saa kunne vi let komme ind paa en Gldebane. Man kan være overtydet om, at, dersom vi først have faaet denne Plan eller en Plan slaaet fast, saa skal man nok i Fremtiden komme til at lægge et saadant Tryk paa Representationen, at den bliver nødsaget til at give Næsten til af, hvad der fordres, hvad enten man faar det dækket ved en Indkomstskat eller ikke. Lad os se, hvorledes det gik os ifjor med Pantserfibet. Alle vare fra Flertallets Side enige om, at et saadant Skib ikke skulde bygges, naar det ikke tillige var Dækning af en Formueskat, men hvorledes gik det? Pantserfibet fik vi, men ingen Indkomstskat (Th. Nielsen: Alle i Flertallet vare ikke enige derom). Der var en Del af Flertallet, der gik ind derpaa, og vi fik Skibet, men ingen Indkomstskat. Det er et Spor, vi skulle lægge Mærke til, lad os vogte os for at komme videre ind paa denne Bane. Der er ingen Ting, hvorved man kan lægge saa stærkt Tryk, ifær i reaktionære Læder som disse, paa Representationen end ved at sige: Dette er nødvendigt for Landets Selvstændighed, og de, der ikke ville gaa ind derpaa, ere ikke Fædrelandsøenner; derfor er der Mange, som vige tilbage fra at gjøre en Modstand, som de maatte ellers være tilbøjelige til at gjøre. Derfor siger jeg: Lad os ikke komme ind paa en Gldebane. Dette være blot sagt til Advarsel ligeoverfor det Forslag, som er stillet af Mindretallet angaaende en delvis Udredelse af disse Udgifter til Fæstningsanlæg. Jeg skal nu, for ikke at trætte Thinget længere, indskrænke mig til at bemærke, at jeg naturligvis stemmer mod Regeringsforslaget, og at jeg stemmer mod Flertalsforslaget, men skal stemme for Forslaget om, at en Indkomstskat sættes i Forbindelse dermed som en nødvendig Betingelse, da jeg haaber, at dette vil bringe det efter min Mening bedste Udfald af Sagen.

P. Pedersen: Jeg har kun bedet om Ordet fordi jeg ønskede for mit Vedkommende at klare mit Standpunkt lige overfor denne vigtige Sag.